

PRZEMIERZYĆ (8) *vb pf*

Oba e jasne.

[*inf* przemierzyć.] ◇ *fut* 1 *sg* przemierzę (1). ◇ *praet* 1 *sg m* -em przemierzył (2). ◇ 2 *sg m* -ś przemierzył (2). ◇ 3 *sg m* przemierzył (1). ◇ 3 *pl m pers* przemierzyli (1). *subst* przemierzyły (1).

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII w.

Przejsć, pokonać jakąś przestrzeń, drogę (8) :

przemierzyć co [= *teren*] (4): Taką wtenczas kurzawę idąc poruszyli I niewymownie prędko pole przemierzyli. *KochMon* 19. *Cf Zwroty.*

przemierzyć co [= *jednostkę długości*] (2): ieflic go [*konia*] tylko ná milę powierzył Włafny Pan; á tyś ná nim dwie mili przemierzył *KlonWor* 4, [80].

przemierzyć którądy (1): Non semel hoc iter permensus sum, Nie razem tędy przemierzył. *Mącz* 220a.

Zwroty: »drogę przemierzyć« (1): Zá nimi kupiec/ íwego zdrowia zwierzył Wiátrom y wodźie/ y drogę przemierzył/ Imo Iwikę Báleáres obie/ Przeiechał íobie *KlonFlis* D2; [*LorichKosz* 101 (*Linde*)].

»swą nogą [*co*] przemierzyć« (1): też ieden był/ ktorým wielekroć czytał y słýłzał powiádaiąc o tych mieýscach ktorem wåtpliwie w íwey myfli záchował v íebie/ áżem ie íwą nogą przemierzył/ zwłálczá ná wíchod íłóńcá kráiny *BielKron* 455v.

»świat przemierzyć« (1): Chćiałým widźieć y proch błogóśłáwionych onych nog [...] / ktore ten świát przemierzyły roznośząc Ewángelijá świętą. *ReszList* 182.

a. *Udać się dokądś, skierować się [dokąd]* (1) : A ty mnie wieczey niewinj Bos íyę dawno przeniewierzył Przetoz dopiekła przemierzył *RejKup* Ee.

Synonimy: przebyć, prześć, udać się.

Formacje współrdzenne cf MIERZYĆ.

Cf PRZEMIERZONY